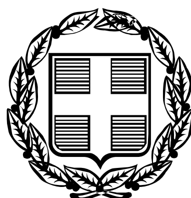

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **Αρ. Φύλλου 873**

10 Ιουλίου 2006

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.8/25/οικ. 15004 (1)

Τροποποίηση εξεταζόμενων μαθημάτων και της διαδικασίας εξέτασης του προκαταρκτικού και τελικού σταδίου των εισαγωγικών διαγωνισμών της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.) και της Εθνικής Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ε.Σ.Τ.Α.).

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) των άρθρων 14 και 17 του ν. 1388/1983 (ΦΕΚ 113 Α΄/1983) «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης», όπως ισχύουν σήμερα.

β) του άρθρου 23 παρ. στ΄ του ν. 1586/1986 (ΦΕΚ 37/Α΄/1986) «Βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις».

γ) των άρθρων 9, 15 και 18 του ν. 3200/2003 (ΦΕΚ 281Α΄/2003) «Τροποποιήσεις του ν. 1388/1983 «Ιδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης», ίδρυση Εθνικής Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις».

2. Τις υπ' αριθμ. ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.5/οικ.2627/2003 (ΦΕΚ 152 Β΄/2003) και ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.8/7/4282, 6057/2005 (ΦΕΚ 501 Β΄/2005) αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

3. Την υπ' αριθμ. 3055/15.6.2006 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.), (πρακτικά της υπ' αριθμ. 10/15.6.2006 συνεδρίασης).

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε τις υπ' αριθμ.: α) ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.5/οικ. 2627/2003 (ΦΕΚ 152/Β/2003) και β) ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.8/7/4282, 6057/2005 (ΦΕΚ 501/Β΄/2005) αποφάσεις του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και καθορίζουμε τη διαδικασία εξέτασης και τα εξεταζόμενα μαθήματα του προκαταρκτικού και του τελικού σταδίου των εισαγωγικών διαγωνισμών της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.) και της Εθνικής Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ε.Σ.Τ.Α.), ως εξής:

1. Εξεταστική Διαδικασία

Οι διαγωνισμοί για την εισαγωγή στην Ε.Σ.Δ.Δ. και στην Ε.Σ.Τ.Α. διενεργούνται σε δύο στάδια, ήτοι το προκαταρκτικό και το τελικό στάδιο.

Το προκαταρκτικό στάδιο εξέτασης είναι κοινό και για τις δύο Σχολές και περιλαμβάνει γραπτή δοκιμασία των υποψηφίων σε δύο μαθήματα.

Για τους συμμετέχοντες, οι οποίοι με βάση τα αποτελέσματα του προκαταρκτικού σταδίου συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο τελικό στάδιο, συντάσσεται ενιαίος πίνακας κατά φθίνουσα σειρά του μέσου όρου βαθμολογίας των μαθημάτων του κοινού προκαταρκτικού σταδίου.

Στη συνέχεια όσοι έχουν επιτύχει στο προκαταρκτικό στάδιο καλούνται και με αίτησή τους αναφέρουν τη Σχολή που επιθυμούν να εισαχθούν και σε περίπτωση αίτησης εισαγωγής και στις δύο Σχολές, τη δεσμευτική σειρά προτίμησής τους.

Με βάση τις δηλώσεις αυτές και με κριτήριο το μέσο όρο βαθμολογίας του προκαταρκτικού σταδίου, συντάσσονται δύο διαφορετικοί πίνακες υποψηφίων τελικού σταδίου, ένας για την Ε.Σ.Δ.Δ. και ένας για την Ε.Σ.Τ.Α.. Ο πίνακας κάθε Σχολής δεν μπορεί να περιλαμβάνει μεγαλύτερο αριθμό από το διπλάσιο του αριθμού εισακτέων της αντίστοιχης Σχολής.

Οι συμμετέχοντες έχουν υποχρέωση να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις κάθε Σχολής χωριστά.

Το τελικό στάδιο περιλαμβάνει:

α) την υποχρεωτική γραπτή δοκιμασία σε ένα γνωστικό πεδίο για κάθε Σχολή,

β) την παρουσίαση από τον υποψήφιο σε πενταμελή εξεταστική επιτροπή που ορίζεται από την Κ.Ε.Ε. ενός φακέλου με οποιοδήποτε επίκαιρο θέμα ή πρόβλημα σχετικό με το γνωστικό πεδίο που έχει επιλέξει ο υπο-

ψήφιος από τους σχετικούς πίνακες γνωστικών πεδίων. Η παρουσίαση είναι γραπτή και προφορική με στόχο τη διακρίβωση των συνθετικών και αναλυτικών ικανοτήτων του υποψήφιου,

γ) την εξέταση σε μία ή δύο ξένες γλώσσες. Η εξέταση συνίσταται στη γραφή με υπαγόρευση ξένου κειμένου και τη μετάφρασή του στην ελληνική, στη μετάφραση ελληνικού κειμένου στην ξένη γλώσσα και στη συνδιάλεξη του υποψήφιου με τον εξεταστή στην ξένη γλώσσα.

Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται σε χωριστό πίνακα για κάθε Σχολή κατά φθίνουσα σειρά του μέσου όρου βαθμολογίας των αποτελεσμάτων του προκαταρκτικού και του τελικού σταδίου. Από τους υποψηφίους που συμπεριλαμβάνονται και στους δύο πίνακες για το τελικό στάδιο, όσοι δεν πέτυχαν επαρκή βαθμολογία για εισαγωγή στη Σχολή της πρώτης προτίμησής τους παραμένουν υποψήφιοι για τη Σχολή της δεύτερης προτίμησής τους με βάση τη βαθμολογία για τη Σχολή αυτή.

Εισάγονται στην κάθε Σχολή τόσοι υποψήφιοι, όσους επιτρέπει η συμπλήρωση του καθορισμένου αριθμού εισακτέων με βάση τον υψηλότερο μέσο όρο συνολικής βαθμολογίας στα δύο στάδια των διαγωνισμών.

2. Πίνακες μαθημάτων προκαταρκτικού και τελικού σταδίου

Προκαταρκτικό στάδιο

1. Οργάνωση και Λειτουργία του Κράτους.

2. Πολιτική Οικονομία και Δημόσια Οικονομική.

Το προκαταρκτικό στάδιο είναι κοινό και για τις δύο Σχολές και όλοι οι υποψήφιοι εξετάζονται υποχρεωτικά στα δύο παραπάνω μαθήματα.

Τελικό στάδιο

Α. Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.)

ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ

Δημόσια Διοίκηση

Όλοι οι υποψήφιοι για την Ε.Σ.Δ.Δ. εξετάζονται υποχρεωτικά στο πεδίο αυτό.

ΦΑΚΕΛΟΣ

Οι υποψήφιοι εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε φάκελο με επίκαιρο θέμα ή πρόβλημα σχετικό με ένα από τα γνωστικά πεδία που μπορούν να επιλέξουν από τον παρακάτω πίνακα:

1. Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις
2. Επικοινωνία και Μ.Μ.Ε.
3. Εφαρμοσμένη Πληροφορική
4. Οργάνωση - Διοίκηση και Λήψη Αποφάσεων

Οι υποψήφιοι, της Ε.Σ.Δ.Δ.:

- για τα Τμήματα Γενικής Διοίκησης, Περιφερειακής Διοίκησης, Κοινωνικής Διοίκησης και Τουριστικής Οικονομίας και Ανάπτυξης επιλέγουν ένα από τα παραπάνω γνωστικά πεδία,
- για το Τμήμα Στελεχών Επικοινωνίας υποχρεούνται να επιλέξουν το γνωστικό πεδίο «Επικοινωνία και Μ.Μ.Ε.»,
- για το Τμήμα Υπαλλήλων Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων υποχρεούνται να επιλέξουν το γνωστικό πεδίο «Διεθνείς Οικονομικές Σχέσεις»,
- για το Τμήμα Διαχείρισης Πληροφοριακών Συστημάτων υποχρεούνται να επιλέξουν το γνωστικό πεδίο «Εφαρμοσμένη Πληροφορική».

ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Οι υποψήφιοι της Ε.Σ.Δ.Δ. οι οποίοι επιθυμούν να ενταχθούν στα τμήματα:

1. Γενικής Διοίκησης, Κοινωνικής Διοίκησης, Περιφερειακής Διοίκησης και Διαχείρισης Πληροφοριακών Συστημάτων, εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε μία ξένη γλώσσα που επιλέγουν μεταξύ της αγγλικής, γαλλικής, γερμανικής, ισπανικής ή ιταλικής.

ΙΙ. Υπαλλήλων Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων, εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε δύο ξένες γλώσσες εκ των οποίων υποχρεωτικά στην αγγλική γλώσσα και κατ' επιλογή τους στη γαλλική ή γερμανική γλώσσα.

ΙΙΙ. Στελεχών Επικοινωνίας και Τουριστικής Οικονομίας και Ανάπτυξης εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε δύο ξένες γλώσσες εκ των οποίων υποχρεωτικά στην αγγλική γλώσσα και κατ' επιλογή τους στη γαλλική ή γερμανική ή ισπανική ή ιταλική γλώσσα.

Β. Εθνική Σχολή Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ε.Σ.Τ.Α.)

ΓΝΩΣΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ

Περιβάλλον - Ποιότητα Ζωής

Όλοι οι υποψήφιοι για την Ε.Σ.Τ.Α. εξετάζονται υποχρεωτικά στο πεδίο αυτό.

ΦΑΚΕΛΟΣ

Οι υποψήφιοι της Ε.Σ.Τ.Α. εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε φάκελο με επίκαιρο θέμα ή πρόβλημα σχετικό με ένα από τα γνωστικά πεδία που μπορούν να επιλέξουν από τον παρακάτω πίνακα:

1. Κοινωνική Διοίκηση
2. Περιγραφική Στατιστική
3. Οικονομία του Χώρου και Περιφερειακή Πολιτική

ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Οι υποψήφιοι της Ε.Σ.Τ.Α., εξετάζονται γραπτά και προφορικά σε μία ξένη γλώσσα που επιλέγουν μεταξύ της αγγλικής, γαλλικής, γερμανικής, ισπανικής ή ιταλικής.

3. Εξεταστέα ύλη ανά μάθημα και γνωστικό πεδίο

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. Το κράτος: Θεωρίες του κράτους: Μορφές κρατικής οργάνωσης (συγκεντρωτική, ομοσπονδιακή κ.λ.π.). Η διοίκηση του κράτους και η αυτοδιοίκηση. Δικαιοσύνη και δικαστική λειτουργία. Κράτος και οικονομία. Το ζήτημα της διαφθοράς. Η νομιμοποίηση του κράτους. Έθνος και κράτος, εθνικό συμφέρον, γενικό συμφέρον, δημόσιο συμφέρον.

2. Το πολιτικό σύστημα του κράτους: Κράτος και πολιτικό σύστημα. Θεωρίες της δημοκρατίας. Δημοκρατική αρχή, δημοκρατικό πολίτευμα και αντιπροσώπευση. Το κοινοβουλευτικό σύστημα. Η σχέση κοινωνίας και πολιτικής. Η κοινωνία στο πολιτικό σύστημα. Η ιδιότητα του πολίτη. Εκλογές, οι ομάδες συμφερόντων και η διαδικασία λήψεως των αποφάσεων.

3. Οι πολιτικές του κράτους: Θεωρίες περί των πολιτικών του κράτους. Φιλελευθερισμός, νεοφιλελευθερισμός, σοσιαλισμός. Κρατικές πολιτικές και παρεμβατισμός.

4. Κράτος και θεμελιώδη δικαιώματα: Κράτος δικαίου, κράτος πρόνοιας, κοινωνικό κράτος. Οικονομική ελευθερία, οικονομική αγορά και εργασία. Δικαιώματα και ελευθερίες. Το πλαίσιο της κρατικής δράσης και η αρχή της νομιμότητας.

5. Συνταγματικοί θεσμοί στην Ελλάδα: Εκλογικό Σώμα (σύνθεση, προσόντα εκλογέα, συνταγματικές εκλογικές αρχές). Βουλή (αρμοδιότητες, οργάνωση και λειτουργία, διάλυση, νομική θέση βουλευτών, άσκηση νομοθετικού έργου, άσκηση κοινοβουλευτικού ελέγχου). Κυβέρνηση

(συγκρότηση, διορισμός και απαλλαγή από καθήκοντα, οργάνωση και λειτουργία, αρμοδιότητες των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών). Πρόεδρος της Δημοκρατίας (εκλογή, αναπλήρωση, αρμοδιότητες, ευθύνη). Δικαστική Λειτουργία (Λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία των δικαστικών λειτουργών).

6. Η Ευρωπαϊκή Ένωση: Το πολιτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δομή, όργανα και λειτουργία). Πηγές του κοινοτικού δικαίου. Το ζήτημα της συνταγματικής οργάνωσης της Ε.Ε.. Η εσωτερική αγορά. Ο χώρος των κοινών πολιτικών. Εξωτερικές σχέσεις και άμυνα. Το ζήτημα της διεύρυνσης της Ε.Ε.

2. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

1. Ιστορική εξέλιξη της οικονομικής σκέψης: Κλασική Πολιτική Οικονομία, Μαρξισμός, Νεοκλασικισμός, Θεσμική Σχολή, Κεϋνσιανισμός.

2. Το σύστημα της αγοράς και ο σχηματισμός των τιμών: Επιλογές του καταναλωτή και η θεωρία της ζήτησης αγαθών. Θεωρία της παραγωγής του κόστους και της προσφοράς αγαθών. Ανταγωνισμός, συντονισμός και ισορροπία.

3. Μορφές ανταγωνισμού και κοινωνική ευημερία: Τέλειος ανταγωνισμός, μονοπώλιο και ολιγοπωλιακός ανταγωνισμός.

4. Ο μηχανισμός της αγοράς και η λογική των ρυθμιστικών παρεμβάσεων του κράτους: Ατέλειες και αποτυχίες της αγοράς, δημόσια αγαθά, εξωτερικές οικονομίες και εξωτερικές επιβαρύνσεις.

5. Συνολική προσφορά, συνολική ζήτηση και η έννοια της μακροοικονομικής ισορροπίας: Το εισοδηματικό κύκλωμα και το σύστημα των εθνικολογιστικών κατηγοριών. Προσδιορισμός του εθνικού εισοδήματος και της συνολικής απασχόλησης.

6. Ο χρηματοπιστωτικός τομέας, η κεντρική τράπεζα και ο προσδιορισμός του γενικού επιπέδου των τιμών. Ανεργία και πληθωρισμός. Οικονομική ανάπτυξη (μεγέθυνση).

7. Ο κρατικός προϋπολογισμός: Η διαδικασία του κρατικού προϋπολογισμού (κατάρτιση, ψήφιση, εκτέλεση και έλεγχος). Φύση και κριτήρια δημοσίων δαπανών. Χρηματοδότηση των δημοσίων δαπανών (τύποι φορολογίας και δημοσίου δανεισμού).

8. Οικονομικές πολιτικές του κράτους, συμπληρωματικότητες και αντιθέσεις: Σταθεροποιητική πολιτική (δημοσιονομική και νομισματική), εισοδηματική πολιτική, κοινωνική πολιτική, αναπτυξιακή πολιτική, πολιτική ανταγωνισμού και δημόσιες επιχειρήσεις.

9. Διεθνής οικονομία και οικονομική πολιτική: Η αποτελεσματικότητα της νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής σε μια ανοικτή οικονομία. Οικονομική ανάπτυξη και οικονομικές ανισότητες σε παγκόσμιο επίπεδο.

10. Οικονομικές διαστάσεις της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης: Η εσωτερική αγορά. Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

11. Η ελληνική οικονομία στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης: Εξελίξεις και προοπτικές. Δημόσια οικονομικά. Ισοζύγιο πληρωμών. Απασχόληση και ανεργία. Κατευθύνσεις πολιτικής. Προοπτικές ονομαστικής και πραγματικής σύγκλισης.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ – Ε.Σ.Δ.Δ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. Έννοια, αντικείμενο και αποστολή της Δημόσιας Διοίκησης. Η Δημόσια Διοίκηση στο πλαίσιο του πολιτικού συστήματος και της Δημοκρατίας. Δημόσιο Συμφέρον. Διοίκηση και Δίκαιο. Το γραφειοκρατικό πρότυπο διοίκησης (πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα). Ο κρατικός παρεμβατισμός στην οικονομία και την κοινωνία. Η έννοια του δημόσιου τομέα (πολιτική, νομική, οικονομική). Η έννοια της δημόσιας πολιτικής και τα βασικά της στάδια. Διοικητικός εκσυγχρονισμός και η προβληματική των μεταρρυθμίσεων.

2. Διοικητική Οργάνωση: Κεντρική Διοίκηση, Κυβέρνηση (Πρωθυπουργός Υπουργοί, Υπουργικό Συμβούλιο), Συλλογικά κυβερνητικά όργανα, Υπουργεία (αριθμός, εσωτερική οργάνωση, σχέσεις πολιτικής και διοικητικής εξουσίας, κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ υπουργείων, συντονισμός και όργανα άσκησής του). Αποσυγκέντρωση /αποκέντρωση. Η διοικητική περιφέρεια (προγραμματικός και διοικητικός ρόλος). Τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού και πρόσφατες μεταρρυθμίσεις τους.

3. Στελέχωση της Δημόσιας Διοίκησης: Είδη προσωπικού. Συστήματα στελέχωσης. Σύστημα σταδιοδρομίας. Διαδικασία επιλογής και πρόσληψης του προσωπικού. Επιλογή για θέσεις ευθύνης. Ο ρόλος του ΑΣΕΠ. Συσχέτιση διοικητικής οργάνωσης και στελέχωσης.

4. Διοικητικές διαστάσεις των οικονομικών λειτουργιών της Δημόσιας Διοίκησης: Προϋπολογισμός. Προγραμματισμός. Έλεγχος δαπανών.

5. Έλεγχος της Δημόσιας Διοίκησης: Έλεγχος από Ανεξάρτητες Αρχές (συνταγματική κατοχύρωση, σκοπιμότητα, διακρίσεις). Γενικός Επιθεωρητής της Δημόσιας Διοίκησης (διορισμός, αρμοδιότητες). Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών της Δημόσιας Διοίκησης (αποστολή-αρμοδιότητες). Ιεραρχικός έλεγχος. Δημοσιονομικός έλεγχος.

6. Ρόλος και λειτουργία της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

7. Χαρακτηριστικά και αδυναμίες της ελληνικής διοίκησης και δημόσιας πολιτικής. Απόπειρες μεταρρύθμισης της ελληνικής διοίκησης.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ – Ε.Σ.Τ.Α.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ – ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

1. Φυσικό Περιβάλλον: Βιολογική ποικιλότητα, υγρότοποι, υδατικά οικοσυστήματα, χερσαία οικοσυστήματα, προστατευόμενα είδη χλωρίδας και πανίδας. Δομή και λειτουργία οικοσυστημάτων, αλληλεπιδράσεις ατμόσφαιρας, εδάφους, υδρόσφαιρας. Κύκλοι στοιχείων στη φύση. Διαχείριση Προστατευομένων Περιοχών. Προστασία δασών. Φυσικές καταστροφές. Ερημοποίηση. Αισθητική Τοπίου. Αποκαταστάσεις. Χωροταξία. Πολιτική υπαίθρου. Χρήσεις γης. Νομικό καθεστώς προστασίας.

2. Ατμοσφαιρικό Περιβάλλον: Παγκόσμια προβλήματα, κλιματική αλλαγή, στρατοσφαιρικό όζον. Διασυνοριακή, περιφερειακή αέρια ρύπανση (οξίνιση, ευτροφισμός, τροποσφαιρικό όζον). Ατμοσφαιρική ρύπανση σε μέση - τοπική κλίμακα (βιομηχανική, αστική). Ποιότητα αέρα εσωτερικών χώρων, θόρυβος. Νομικό καθεστώς προστασίας.

3. Υδατικοί Πόροι: Λίμνες, ποτάμια, θαλάσσιο περιβάλλον, υπόγειοι υδατικοί πόροι, υδατικά αποθέματα (επιφανειακά, υπόγεια). Ποιότητα και προστασία υδάτων (βιομηχανικές, αστικές και αγροτικές δραστηριότητες). Αξιοποίηση υδατικών πόρων - Νομικό καθεστώς προστασίας.

4. Έδαφος και υπέδαφος: Ρύπανση, προστασία και αποκατάσταση εδαφών. Ρύπανση και προστασία υδροφορέων. Διαχείριση παράκτιας ζώνης. Διαχείριση ορεινών περιοχών. Χρήσεις γης. Νομικό καθεστώς προστασίας.

5. Αστικό Περιβάλλον: χωροταξία και πολεοδομία. Αστική βιώσιμη ανάπτυξη. Αναπλάσεις. Πολιτική γης, οικιστικές επεκτάσεις, περιοχές πρασίνου. Μεταφορές, διαχείριση κυκλοφορίας και περιβάλλον. Παραγωγή λυμάτων και απορριμμάτων σε οικιστικές, αστικές περιοχές. Διαχείριση στερεών αποβλήτων (αστικά, βιομηχανικά), Διαχείριση υγρών αποβλήτων. Βιολογική επεξεργασία αερίων ρύπων στο πλαίσιο βιώσιμης ανάπτυξης. Νομικό καθεστώς προστασίας.

6. Ενέργεια και Περιβάλλον: Ενεργειακές ανάγκες, χρήσεις, εκπομπές. Ενέργεια Μεταφορές. Ορθολογική χρήση και εξοικονόμηση ενέργειας. Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Αξιοποίηση αιολικής ενέργειας, ηλιακής, βιομάζας, γεωθερμίας, ενεργειακά συστήματα. Βιοκλιματικά κτίρια, υλικά. Νομικό καθεστώς προστασίας.

7. Βιώσιμη ανάπτυξη και περιβάλλον: Η έννοια της βιώσιμης ανάπτυξης και η ενσωμάτωση της στις παραγωγικές διαδικασίες. Συνιστώσες βιώσιμης ανάπτυξης. Εθνικό στρατηγικό σχέδιο βιώσιμης ανάπτυξης. Ενσωμάτωση κριτηρίων βιωσιμότητας στις δημόσιες πολιτικές. Διαχείριση φυσικής κληρονομιάς. Διαχείριση φυσικών και βιολογικών πόρων. Μεγάλα έργα υποδομής. Τουρισμός. Οικιστικές επεκτάσεις. Βιοκλιματικός σχεδιασμός κτιρίων και οικισμών. Νομικό καθεστώς προστασίας.

8. Μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων: Σκοπός, πεδίο εφαρμογής, περιεχόμενο μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων.

9. Πολιτιστικό περιβάλλον: Αρχαιότητες, μνημεία, ιστορικοί τόποι. Διατηρητέα κτίρια. Παραδοσιακοί οικισμοί. Αρχαιολογικοί χώροι. Νομικό καθεστώς προστασίας.

10. Διεθνής και ευρωπαϊκή πολιτική προστασίας περιβάλλοντος: Διακηρύξεις Στοκχόλμης (1972) και Ρίο (1992) για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη. Agenda 21. Συνθήκες Maastricht (1992) και Amsterdam (1997). Σύμβαση Παρισίων (1972). Σύμβαση Βέρνης (1979). Σύμβαση Γρανάδας (1986). Παγκόσμια Διάσκεψη Γιοχάνεσμπουργκ.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ – ΦΑΚΕΛΟΣ – Ε.Σ.Δ.Δ.

1. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

1. Το διεθνές οικονομικό σύστημα. Διαχρονική εξέλιξη των εμπορικών και χρηματοπιστωτικών ροών μεταξύ των κυριοτέρων χωρών. Το ισοζύγιο πληρωμών.

2. Λόγοι ύπαρξης διεθνούς εμπορίου. Η θεωρία του απόλυτου και του συγκριτικού πλεονεκτήματος. Τα οφέλη του διεθνούς εμπορίου και η διακρατική κατανομή τους. Η δυνατότητα ύπαρξης ζημιών από το ελεύθερο εμπόριο.

3. Επιπτώσεις του διεθνούς εμπορίου στη διανομή του εισοδήματος. Το υπόδειγμα των ειδικών παραγωγικών συντελεστών. Το υπόδειγμα Heckscher-Ohlin. Επιχειρήματα υπέρ-κατά του ελευθέρου εμπορίου τον 19ο και 20ό αιώνα.

4. Οικονομίες κλίμακας, ατελής ανταγωνισμός και διεθνές εμπόριο.

5. Πολιτική διεθνούς εμπορίου κάτω από συνθήκες τέλειου και ατελούς ανταγωνισμού. Δασμοί, επιδοτήσεις και ποσοτικοί περιορισμοί ως όργανα άσκησης εμπορικής πολιτικής. Στρατηγική εμπορική πολιτική. Προστατευτισμός και εθνικά συστήματα πολιτικής οικονομίας.

6. Η αγορά συναλλάγματος. Η προσφορά χρήματος, το επίπεδο τιμών και η συναλλαγματική ισοτιμία στη βραχυχρόνια και στη μακροχρόνια περίοδο. Το δόγμα της ισοτιμίας των αγοραστικών δυνάμεων.

7. Το διεθνές νομισματικό σύστημα. Πριν και μετά την κατάρρευση της συμφωνίας Bretton-Woods. Πολιτικές επίτευξης ισορροπίας. Η θεωρία περί αρίστων νομισματικών περιοχών και το ευρώ. Οικονομική πολιτική στην ευρωζώνη. Το διεθνές χρηματοοικονομικό σύστημα.

8. GATT/Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου: Γενικές ρυθμίσεις (ρήτρα μάλλον -ευνοουμένου κράτους, ρήτρα εθνικής μεταχείρισης, κατάργηση των τελωνειακών δασμών και ποσοτικών περιορισμών, ντάμπινγκ, επιδοτήσεις εξαγωγών, τελωνειακές ενώσεις και ΖΕΣ). Οι κώδικες (τελωνειακής εκτίμησης της αξίας των εισαγομένων προϊόντων, κρατικών προμηθειών, τεχνικών εμποδίων στο εμπόριο, αδειών εισαγωγής). Οι συμφωνίες του γύρου της Ουρουγουάης. Ο γύρος της Ντόχα, τρέχουσες εξελίξεις. GATS.

9. Κράτος, οικονομική ανάπτυξη και πολυεθνικές επιχειρήσεις.

10. Παγκοσμιοποίηση και διακυβέρνηση της παγκόσμιας οικονομίας.

2. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΜΜΕ

1. Θεωρίες της Μαζικής Επικοινωνίας: οι βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις. Η εξέλιξη της θεωρίας και της έρευνας για τις επιδράσεις των Μ.Μ.Ε.. Μοντέλα της Μαζικής Επικοινωνίας (βασικά μοντέλα, μοντέλα μελέτης της συμπεριφοράς του κοινού, μοντέλα προσωπικής επιρροής, διάδοσης και επιδράσεων της μαζικής επικοινωνίας).

2. Ιστορική εξέλιξη των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας (βιβλίο, εφημερίδα, περιοδικά, ραδιόφωνο, τηλεόραση και διαδίκτυο). Οι δομές και οι θεσμοί των Μ.Μ.Ε.. Ανάπτυξη, απορύθμιση και αναδιάταξη των ραδιοτηλεοπτικών συστημάτων. Θεσμοί εποπτείας των Μ.Μ.Ε.. Η ανάπτυξη των Νέων Μέσων Επικοινωνίας. Οργάνωση του ελληνικού συστήματος των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας.

3. Ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. στην πολιτική: Διαδικασίες και μέσα νομιμοποίησης της πολιτικής εξουσίας. Μ.Μ.Ε., Πολιτικοί και Κοινή Γνώμη. Τηλεόραση, Πολιτική και Πολιτικοί Θεσμοί. Δημοσιογραφία και Πολιτική στην Κοινωνία της Πληροφορίας. Πολιτική συμμετοχή, Νέα Μέσα και Δημοκρατία.

4. Κοινωνία και Μ.Μ.Ε.: Ο κοινωνικό-θεσμικός ρόλος των Μ.Μ.Ε. Η οικονομική δομή των Μ.Μ.Ε.. Ανταγωνισμός και συγκέντρωση. Ιδιοκτησία, Μ.Μ.Ε. και έλεγχος (Διεθνής και ελληνική εμπειρία).

5. Διαφήμιση: Η σχέση της διαφήμισης με τα μέσα επικοινωνίας. Στρατηγικές και τεχνικές της διαφημιστικής επικοινωνίας. Μάρκετινγκ και διαφημιστικές εκστρατείες. Ζητήματα δεοντολογίας.

6. Δημόσιες σχέσεις: Η εξέλιξη και τα είδη των δημοσίων σχέσεων. Τα τμήματα και οι εταιρείες δημοσίων σχέσεων (δομή και λειτουργίες). Ο προγραμματισμός στις δημόσιες σχέσεις (έρευνα, προσδιορισμός του κοι-

νού, εφαρμογή, αξιολόγηση). Οι χρήσεις των Μ.Μ.Ε. στις δημόσιες σχέσεις. Επικοινωνιακές εκστρατείες. Κοινωνικό μάρκετινγκ. Οι πρακτικές των δημοσίων σχέσεων. Ηθική και κώδικες δεοντολογίας.

3. ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

1. Αρχιτεκτονική Υπολογιστών. Αρχές οργάνωσης υπολογιστικών συστημάτων. Συστήματα αρίθμησης και υλοποίηση αριθμητικών πράξεων. Βασικές αρχές σχεδίασης συνδυαστικών και ακολουθιακών κυκλωμάτων. Αλγόριθμοι αριθμητικών πράξεων. Οργάνωση κεντρικής μονάδας επεξεργασίας, οργάνωση πολλών καταχωρητών, οργάνωση στοίβας, τρόποι αναφοράς στη μνήμη, μορφή εντολών, μικροπρογραμματισμός. Οργάνωση μνήμης, κατηγορίες μνήμης, ιεραρχία μνήμης, μνήμες τυχαίας προσπέλασης, συσχετική μνήμη, γρήγορη μνήμη, εικονική μνήμη. Οργάνωση εισόδου-εξόδου, σύγχρονη-ασύγχρονη επικοινωνία, διακοπές, προσαρμοστικές μονάδες, κανάλια, επεξεργαστές Ε/Ε, επεξεργαστές επικοινωνίας, διάδρομοι.

2. Λειτουργικά συστήματα. Βασικές αρχές ενός λειτουργικού συστήματος. Είσοδος/Έξοδος και απομονωτές, ταυτόχρονες διαδικασίες, αδιέξοδα κρίσιμο τμήμα, συγχρονισμός - επικοινωνία διεργασιών. Χρονοδρομολόγηση κεντρικής μονάδας επεξεργασίας. Διαχείριση μνήμης (στατική και δυναμική ανάθεση, εικονική μνήμη, σελιδοποίηση, τμηματοποίηση). Διαχείριση αρχείων, χρονοδρομολόγηση δίσκων, αδιέξοδα.

3. Βάσεις δεδομένων. Συστήματα διοίκησης βάσεων δεδομένων και η αρχιτεκτονική τους. Δομές δεδομένων για βάσεις δεδομένων. Μοντελοποίηση - Το μοντέλο E-R. Μοντελοποίηση σχεσιακών βάσεων δεδομένων (εννοιολογικό επίπεδο, λογικό επίπεδο), αρχές κανονικοποίησης, σχεσιακή άλγεβρα, η γλώσσα SQL, θέματα ακεραιότητας βάσεων δεδομένων. Μοντελοποίηση αντικειμενοστρεφών και αντικειμενο-σχεσιακών βάσεων δεδομένων, φυσική οργάνωση (αρχεία και ευρετήρια), επεξεργασία και βελτιστοποίηση ερωτήσεων.

4. Τεχνολογία λογισμικού. Μοντέλα κύκλου ζωής λογισμικού. Προϋπολογισμός κόστους λογισμικού. Ανάλυση απαιτήσεων. Σχεδιασμός, υλοποίηση και γλώσσες προγραμματισμού. Μεθοδολογίες ανάπτυξης συστημάτων λογισμικού. Έλεγχος ορθότητας, διοίκηση έργου, κοστολόγηση, εξασφάλιση ποιότητας, διαχείριση σχηματισμών, περιβάλλοντα ανάπτυξης, πρότυπα. Αντικειμενοστρεφής ανάπτυξη συστημάτων λογισμικού και η γλώσσα μοντελοποίησης UML. Συντήρηση λογισμικού και εργαλεία CASE.

5. Δίκτυα υπολογιστών. Σκοπός και εφαρμογές των δικτύων υπολογιστών. Τυποποίηση και πρότυπα OSI/ISO και TCP/IP. Φυσικό επίπεδο, επίπεδο ζεύξης, επίπεδο δικτύου, επίπεδο μεταφοράς, επίπεδο συνόλου, επίπεδο παρουσίασης, επίπεδο εφαρμογών: Πρότυπα, επίδοση, εφαρμογές. Τοπικά δίκτυα. Δίκτυα ευρείας ζώνης (B-ISDN, ATM). Ασύρματα δίκτυα.

4. ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1. Ορισμός, έννοιες, λειτουργίες του μάνατζμεντ.

2. Η έννοια της οργάνωσης. Η αποτελεσματικότητα της οργάνωσης: έννοιες και προσεγγίσεις.

3. Βασικά στοιχεία οργανωτικού σχεδιασμού. Σχεδιασμός θέσεων εργασίας. Εύρος ελέγχου και ιεραρχικά επίπεδα. Σχεδιασμός τμημάτων - μορφές τμηματοποίησης. Σχέσεις εξουσίας και συντονισμός.

4. Γενικό και ειδικό περιβάλλον της οργάνωσης. Η οργάνωση στο πλαίσιο του οικονομικού και κοινωνικού συστήματος.

5. Προγραμματισμός: διαδικασία, επίπεδα. Προγραμματισμός σεναρίων. Επιλογή αποστολής, στόχων. Διαμόρφωση και υλοποίηση Στρατηγικής.

6. Ο έλεγχος στην οργάνωση: είδη, διαδικασία, στρατηγικές. Έλεγχος και οργανωσιακή κουλτούρα.

7. Διαδικασία και μοντέλα λήψης αποφάσεων. Μεθοδολογία Διοικητικής Επιστήμης. Στάδια ανάλυσης προβλήματος. Εισαγωγή στα μοντέλα λήψης αποφάσεων: Γραμμικός και ακέραιος προγραμματισμός. Ανάλυση και δένδρα αποφάσεων. Ιεράρχηση εναλλακτικών με πολλαπλά κριτήρια. Προσομοίωση. Μέθοδοι και κριτήρια αξιολόγησης επενδύσεων. Πακέτα Η/Υ και ο ρόλος τους στη λήψη αποφάσεων.

8. Ανασχεδιασμός διαδικασιών ή διεργασιών. Έννοιες και προσεγγίσεις. Βασικά στοιχεία της μεθοδολογίας ανασχεδιασμού.

9. Διοίκηση Έργου. Σχεδιασμός και οργάνωση έργου. Τεχνικές και μέθοδοι χρονικού προγραμματισμού. Διαγράμματα. Ανάλυση εργασιών. Εκτιμήσεις κόστους - διάρκειας - ποιότητας. Παρακολούθηση προόδου. Μέθοδοι ελέγχου ενός έργου.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ – ΦΑΚΕΛΟΣ – Ε.Σ.Τ.Α.

1. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

1. Οργάνωση και Διοίκηση των Κοινωνικών Υπηρεσιών σε Εθνικό και Περιφερειακό Επίπεδο στην Ελλάδα.

2. Το Σύστημα Κοινωνικής Προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο. Η τυπολογία των συστημάτων κοινωνικής προστασίας στην Ε.Ε. των 15 και των 25 Χωρών μελών. Η εξέλιξη των δαπανών κοινωνικής προστασίας. Μορφές χρηματοδότησης. Σύγκλιση ή απόκλιση των συστημάτων κοινωνικής προστασίας σε Ευρωπαϊκό Επίπεδο.

3. Το Σύστημα των Κοινωνικών Ασφαλίσεων στην Ελλάδα. Διαχρονική εξέλιξη, οργάνωση, διοίκηση. Τυπολογία των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης. Όργανα και προσωπικό. Εποπτεία και έλεγχος. Ο ρόλος του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα στο σύστημα των κοινωνικών ασφαλίσεων. Τα επαγγελματικά ασφαλιστικά ταμεία.

4. Χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης: οικονομικά συστήματα παροχών και κάλυψης των δαπανών (κεφαλαιοποιητικό, διανεμητικό,). Μέσα χρηματοδότησης (εργατικές & εργοδοτικές εισφορές, συμμετοχή του κράτους, κοινωνικοί πόροι, αξιοποίηση αποθεματικών και περιουσίας των φορέων).

5. Δημογραφικές εξελίξεις και η κρίση του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων. Συντάξεις και συνταξιοδοτική πολιτική. Η μακροχρόνια βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων. Ευρωπαϊκή Ένωση και ευρωπαϊκές πολιτικές για τις συντάξεις.

6. Το Σύστημα Υγείας στην Ελλάδα. Μεταρρυθμίσεις των συστημάτων υγείας στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Περιφερειακή συγκρότηση των υπηρεσιών υγείας στην Ελλάδα. Οργάνωση διοίκηση και λειτουργία των πρωτοβάθμιων, δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων υπηρεσιών υγείας σε περιφερειακό επίπεδο. Η παραγωγικότητα και αποδοτικότητα των υπηρεσιών υγείας σε περιφερειακό επίπεδο. Η κατάσταση υγείας και η ποιότητα ζωής του ελληνικού πληθυσμού. Το υγειονομικό δυναμικό.

7. Δράσεις και συνεργασίες του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα υγείας στην Ελλάδα. Δημόσιες και ιδιωτικές δαπάνες υγείας.

8. Το Σύστημα Κοινωνικής Πρόνοιας στην Ελλάδα. Οργάνωση, διοίκηση και χρηματοδότηση του εθνικού συστήματος κοινωνικής φροντίδας. Περιφερειακή αποκέντρωση των προνοιακών υπηρεσιών. Δραστηριοποίηση της Εκκλησίας και των ιδιωτικών φορέων στην κοινωνική πρόνοια. Εθελοντισμός. Προνοιακές παροχές σε άτομα με ειδικές ανάγκες, ηλικιωμένους, παιδιά, μητέρες, αστέγους κλπ.

9. Ο ρόλος των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην οργάνωση, διοίκηση και χρηματοδότηση των μονάδων κοινωνικής πρόνοιας.

10. Πολιτικές για την καταπολέμηση της ανεργίας της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

11. Εργασιακές σχέσεις. Συμμετοχή των εργαζομένων στις επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Διαιτησία στις συλλογικές διαφορές εργασίας, συλλογικοί εργατικοί αγώνες.

12. Το περιφερειακό κράτος πρόνοιας. Ευρωπαϊκές πολιτικές για την ανάπτυξη των υπηρεσιών σε περιφερειακό επίπεδο.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

1. Έννοια και περιεχόμενο της Στατιστικής. Πεδίο εφαρμογής και χρησιμότητα της Στατιστικής στη Δημόσια Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση.

2. Είδη δεδομένων: ποσοτικά δεδομένα (κλίμακα λόγου, κλίμακα διαστήματος), ιεραρχημένα δεδομένα (κλίμακα ιεράρχησης), κατηγορικά (ποιοτικά) δεδομένα (ονομαστική κλίμακα).

3. Πηγές στατιστικών δεδομένων (Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος, Eurostat, Ο.Ο.Σ.Α., Διαδίκτυο, κλπ.).

4. Τρόποι συλλογής δεδομένων: απογραφές, δειγματοληπτικές έρευνες, είδη δειγματοληπτικών ερευνών (απλή τυχαία δειγματοληψία, τυχαία συστηματική δειγματοληψία, στρωματοποιημένη τυχαία δειγματοληψία, δειγματοληψία σε πολλά στάδια, δειγματοληψία ποσοστών).

5. Τρόποι παρουσίασης στατιστικών δεδομένων: πίνακες, πίνακας κατανομής συχνοτήτων, διαγράμματα (χρονοδιαγράμματα, ακιδωτά διαγράμματα, κυκλικά διαγράμματα, ιστογράμματα, διαγράμματα πλαισίου και απολήξεων (box & whisker plots), διαγράμματα διασποράς).

6. Χαρακτηριστικά αριθμητικών δεδομένων και τρόποι μέτρησης αυτών: κεντρική τάση (μέσος αριθμητικός, μέσος γεωμετρικός), θέση (διάμεσος, τεταρτημόρια, σημείο μέγιστης συχνότητας), διασπορά (εύρος, τεταρτημοριακό εύρος, διακύμανση, τυπική απόκλιση, συντελεστής μεταβλητότητας), ασυμμετρία, συσχέτιση μεταξύ δύο μεταβλητών (συντελεστής συσχέτισης).

7. Εισαγωγικές έννοιες στις κατανομές τυχαίων μεταβλητών (κανονική κατανομή, διωνυμική κατανομή, κατανομή Poisson).

8. Εισαγωγικές έννοιες στην ανάλυση χρονολογικών σειρών: εξομάλυνση μιας χρονολογικής σειράς (μέθοδος κινητών μέσων), γραμμική εξίσωση τάσης, εκθετική εξίσωση τάσης (μέσος ρυθμός μεταβολής).

9. Αριθμοδείκτες: δείκτες τιμών, όγκου και αξίας, απλοί (ατομικοί) δείκτες, σταθμισμένοι δείκτες, δείκτες σταθερής βάσης, σύνδεση δεικτών με διαφορετική βάση σε δείκτη με ενιαία περίοδο βάσης, αποπληθωρισμός αξιών.

3. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

1. Η ανάδειξη της μεταβλητής του χώρου. Έννοια και γνωστικά αντικείμενα της Περιφερειακής Επιστήμης. Περιφερειακή Οικονομική Πολιτική. Περιφερειακή Ανάπτυξη.

2. Περιφερειακό Πρόβλημα. Κριτήρια προσδιορισμού, αίτια δημιουργίας, λόγοι αντιμετώπισης και θεωρητική διερεύνηση των περιφερειακών ανισοτήτων. Θεωρία σταδίων ανάπτυξης (Rostow, Friedmann). Θεωρία της Σωρευτικής Αιτιότητας (Myrdal). Θεωρία του Διαπεριφερειακού Εμπορίου. Θεωρία της έλλειψης και αφθονίας των φυσικών πόρων. Θεωρία της εξάρτησης.

3. Αναπτυξιακή Περιφέρεια: Συστήματα ταξινόμησης Περιφερειών. Διάκριση Περιφερειών κατά Boudeville και διάκριση με βάση το αναπτυξιακό κριτήριο. Περιφερειακή Διοικητική Οργάνωση.

4. Θεωρίες Περιφερειακής ανάπτυξης και μεγέθυνσης. Υποδείγματα τύπου Harrod-Domar. Νεοκλασσικό υπόδειγμα. Θεωρία εξαγωγικής βάσης. Θεωρία των τομέων. Θεωρία της κλαδικής διάρθρωσης. Το υπόδειγμα της ενδογενούς ανάπτυξης και τα καινοτομικά υποδείγματα. Ανάλυση του περιφερειακού εισοδήματος. Θεωρία κεντρικής θέσης και θεωρία πόλων ανάπτυξης.

5. Θεωρίες επιλογής του τόπου εγκατάστασης. Ελαχιστοποίηση του κόστους μεταφοράς. Ελαχιστοποίηση του κόστους εγκατάστασης. Μεγιστοποίηση της ζήτησης και των εσόδων. Μεγιστοποίηση του κέρδους. Η πρακτική της επιλογής του τόπου εγκατάστασης.

6. Περιφερειακή Πολιτική: Σκοποί και μέσα. Εναρμόνιση των σκοπών της εθνικής και Περιφερειακής Πολιτικής. Τα μέσα της Περιφερειακής Πολιτικής: Υποδομές, κίνητρα επενδύσεων, τοπική ανάπτυξη, καινοτόμες δράσεις. Πολιτική Αστικών Κέντρων.

7. Ελληνική Περιφερειακή Πολιτική και Προγραμματισμός. Περιφερειακή Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και Κοινοτικές Πρωτοβουλίες.

8. Μέθοδοι Περιφερειακής Ανάλυσης. Μέτρηση περιφερειακών ανισοτήτων: μέτρα διασποράς και μέτρα συγκέντρωσης. Συντελεστές ειδίκευσης περιφερειών: συντελεστές συμμετοχής, συντελεστές ειδίκευσης, συντελεστές εγκατάστασης, συντελεστές χωροταξικής αλληλεξάρτησης. Μέθοδοι οριοθέτησης Περιφερειών.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 3 Ιουλίου 2006

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθμ. ΔΙΕΚ/ΤΜ.Β/Φ.2/15/1060/11014 (2)

Καθορισμός αποζημίωσης πενταμελών επιτροπών διενέργειας διαγωνισμών Ε.Κ.Δ.Δ.Α. για την ανάδειξη αναδόχων του Ε.Π. «Κοινωνία της Πληροφορίας»

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του άρθρου 38 του π.δ. 394/1996 (ΦΕΚ 266 Α΄/1996) «Κανονισμός Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.)»,

β) του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α΄/2003) «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις».

2. Την υπ' αριθμ. 3040 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.) με θέμα: «Συγκρότηση επιτροπής αξιολόγησης προσφορών διεθνών διαγωνισμών» (πρακτικό της υπ' αριθμ. 8/18.5.2006 συνεδρίασης).

3. Το υπ' αριθμ. 7523/18.5.2006 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Ε.Κ.Δ.Δ.Α..

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης προκαλείται δαπάνη ύψους δύο χιλιάδων ευρώ (2.000 €) ανά επιτροπή και δεκαοκτώ χιλιάδων ευρώ (18.000 €) για το σύνολο των επιτροπών. Η αποζημίωση των επιτροπών θα καλυφθεί από πιστώσεις του προϋπολογισμού του Ε.Κ.Δ.Δ.Α., αποφασίζουμε:

1. Ορίζουμε την αποζημίωση των πενταμελών επιτροπών διενέργειας διαγωνισμών του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.Α.) στα σαράντα ευρώ (40 €) για κάθε μέλος ανά συνεδρίαση.

2. Η αποζημίωση θα καταβάλλεται εφόσον οι επιτροπές συνεδριάζουν εκτός ωραρίου εργασίας.

3. Μέγιστος αριθμός συνεδριάσεων κάθε Επιτροπής διενέργειας διαγωνισμού ορίζονται δέκα συνεδριάσεις.

4. Η αποζημίωση των Επιτροπών θα καλυφθεί από πιστώσεις του προϋπολογισμού του Ε.Κ.Δ.Δ.Α..

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 30 Ιουνίου 2006

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http://www.et.gr – e-mail: webmaster@et.gr